

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 311 af 4. Juli 1942 om Folkehøjskoler og Landbrugsskoler.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4491, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1075).

Der var til denne Behandling uden for Betænkningen stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Størmose*:

Til den foreslaaede § 23 føjes som nyt 2det Stykke:

„Denne Bestemmelse er gyldig indtil 31. Marts 1951.“

Formanden: Jeg udbeder mig Tingets Samtykke til, at det uden for Betænkningen stillede Ændringsforslag behandles, idet det først har kunnet omdeles til Tingets Medlemmer i Dag. Hvis der ikke fremkommer Indsigelse, vil jeg betragte Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Erik Appel): Udvalget har holdt to Møder og har udbedt sig Oplysninger vedrørende den nu standsede tyske Folkehøjskole i Tinglev. Disse Oplysninger har Udvalget modtaget og har derefter haft Samraad med Ministeren vedrørende Betimeligheden af den foreslaaede Ændring, idet der ved første Behandling var udtrykt Tvivl i saa Henseende af de ærede Medlemmer Hr. Chr. Christiansen og Hr. Størmose. Undervisningsministeren har paa Regeringens Vegne fastholdt Betimeligheden af den foreslaaede Ændring i Loven, og Udvalget kan slutte sig dertil, hvorfor det indstiller Lovforslaget til Vedtagelse, blot med den Tilføjelse, at der efter „Højskoler“ sættes „og Landbrugsskoler“. Da Loven jo omfatter baade Højskoler og Landbrugsskoler, finder vi det rimeligt, at det udtrykkeligt nævnes i § 23, at Bemyndigelsen ogsaa gæl-

der Landbrugsskoler. § 23 vil derefter komme til at lyde saaledes: „Undervisningsministeren bestemmer, hvorvidt og paa hvilke Vilkaar Højskoler og Landbrugsskoler med tysk Undervisningssprog vil kunne godkendes.“

Hvad angaar det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem Hr. Størmose, kan jeg paa de Partiers Vegne, der har været repræsenteret i Udvalget, sige, at vi betragter det som unødvendigt og derfor afviser Ændringsforslaget. Jeg maa anbefale at stemme imod det.

Størmose: Jeg vil gerne henvise til det Indlæg, jeg fremkom med ved første Behandling af dette Lovforslag, og til det Svar, jeg dengang fik af den højtærede Undervisningsminister. Der var ikke nogen nærmere Begrundelse i den højtærede Ministers Svar af Nødvendigheden af selve Lovforslaget, og der er heller ikke fra Udvalgets Side oplyst saadanne Enkeltheder, som kan overbevise mig om, at Forslaget overhovedet er nødvendigt. Der findes i den nuværende Lov om Folkehøjskoler og Landbrugsskoler nogle meget klare og gode Bestemmelser om det Antal Aarslever, der skal til, før en Skole skal anerkendes; der er Bestemmelser om, at Anerkendelsen skal gives til en bestemt Mand; der er endvidere en udmærket Paragraf om Tilsynsordningen, som giver Undervisningsministeren meget vidtgaaende Bemyndigelse til at fastlægge den Instruks, som Tilsynet skal foretages efter.

Nu kunde man tage forholdsvis let paa det, hvis man mente, at den Lov, der nu vedtages, ikke betyder en Forringelse for den nuværende Folkehøjskole, men det mener jeg, at den nye § 23 gør. Jeg mener, den giver Mulighed for, at man politisk kan misbruge Folkehøjskoleloven, saadan som vor Skolelovgivning tidligere er blevet det i national Henseende. Jeg skal ikke rippe op i disse gamle Sager igen, alle haaber sikkert i Dag, at det ikke skal ske i Fremtiden. Men jeg kan ikke se nogen Grund til, naar vi i Forvejen har en Højskolelov, der er god og klar — og der er ikke fremkommet noget, som kan overbevise mig om, at den ikke er god og klar nok til ogsaa at dække fremtidige Tilfælde med eventuelle tysk-sprogede Skoler —, at man giver Administra-